The Episcopal Diocese of Olympia
The Episcopal Church in Western Washington www.ecww.org

សុន្ទរកថាសន្និបាតឆ្នាំ 2021 ដោយ The Rt. Rev. គ្រេច រីគែល

លោកចន ប្រាញ ដែលជាអតីតបុគ្គលិកប្រៃសណីយ៍នៅរដ្ឋឈីខាហ្គោ និងអ្នកចម្រៀង/និពន្ធចម្រៀង គឺជាអ្នកតន្ត្រីសំណព្វចិត្តម្នាក់របស់ខ្ញុំ។ គាត់ច្រៀងចម្រៀងដូចជាបទ "Your Flag Decal Won't Get You Into Heaven Anymore" (ទង់របស់អ្នកនឹងមិនចូលទៅឋានសួគ៌ទៀតទេ) និង "Big Old Goofy World" (ពិភពលោកដ៏ធំចំណាស់) ក្នុងចំណោមអ្នកដទៃទៀត។ កាលពីថ្ងៃទី 7 ខែមេសា ឆ្នាំ 2020 លោកចន ប្រាញ បានក្លាយទៅជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្ស 3/4 លាននាក់ នៅក្នុងប្រទេសនេះ ដែលស្លាប់ដោយសារជំងឺ COVID។ ចម្រៀងមួយបទទៀតដែលគាត់ច្រៀង ដែលខ្ញុំស្រលាញ់មានចំណងជើងថា "God Only Knows." បទចម្រៀងនោះចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងឃ្លានេះ៖

"God only knows the price that you pay (មានតែព្រះប៉ុណ្ណោះដែលដឹងតម្លៃដែលអ្នកបង់ថ្លៃ)
For the ones you hurt along the way" (សម្រាប់មនុស្សដែលអ្នកធ្វើឲ្យឈឺចាប់)

នៅក្នុងដំណឹងល្អរបស់យើង ម៉ាថាយជំពូក 5 ខទី 23-24 បញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា "ដូច្នេះ បើកាលណាអ្នកនាំយកតង្វាយមកដល់អាសនៈ ហើយនៅទីនោះអ្នកនឹកឃើញថា បងប្អូនណាមានហេតុអ្វីទាស់នឹងអ្នក នោះត្រូវទុកតង្វាយរបស់អ្នកនៅមុខអាសនៈ ហើយទៅរកជានឹងបងប្អូនជាមុនសិន រួចសឹមមកថ្វាយតង្វាយអ្នកចុះ"

នៅក្នុងការជួបជុំនៅ *Yom Kippur Confessional,* ប្រជាជនយូដាបានទន្ទេញឃ្លាដូចខាងក្រោម៖ មុនពេលមនុស្សម្នាក់ត្រូវបានព្យាបាល គាត់ត្រូវតែដឹងអំពីជំងឺរបស់គាត់។ មុនពេលមនុស្សម្នាក់រកឃើញពន្លឺ គាត់ត្រូវតែដឹងអំពីភាពងងឹតរបស់គាត់ផ្ទាល់សិន។ ហើយមុនពេលមនុស្សត្រូវបានអភ័យទោស គាត់ត្រូវសារភាពអំពីអំពើបាបរបស់គាត់សិន។ យើងសារភាពអំពីអំពើបាបរបស់យើងនិងអំពើបាបរបស់មិត្តភក្តិ

យើងដែលយើងទទួលខុសត្រូវ ចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក។ ព្យាបាលយើងមកចុះអាដូណៃ ហើយដឹកនាំយើងឆ្លងកាត់ភាពងងឹតទៅរកពន្លឺផង។″

សុន្ទរកថាទាំងនេះតែងតែពិបាកយល់។ តើមនុស្សម្នាក់អាចបូកសរុបមួយឆ្នាំក្នុងពេលកន្លះម៉ោងយ៉ាងដូចម្តេច? ជាពិសេស ឆ្នាំដែលយើងបានធ្វើអ្វីៗជាមួយគ្នា? ដូច្នេះ ខ្ញុំតែងចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការសុំទោស ហើយដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងសុំទោស ហើយឆ្នាំនេះ សុន្ទរកថានេះនឹងបញ្ចប់ជាមួយនឹងការសុំទោសខ្លះដែរ។

ការសុំទោសនៅខាងដើមនេះ គឺជាការសុំទោសរបស់ខ្ញុំចំពោះការភ្លេចលើកយកមកនិយាយអំពីអ្វីមួយដែលអ្នកគិតថា ខ្ញុំគួរបានលើកយកមកនិយាយ។ ប្រសិនបើខ្ញុំភ្លេច ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំប្រាកដជានឹងភ្លេច សូមប្រាប់ឲ្យខ្ញុំបានដឹងផងនៅពេលក្រោយ។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកច្បាស់ជានឹងប្រាប់ខ្ញុំ។

ថ្ងៃនេះ នៅក្នុងសុន្ទរកថានេះ ខ្ញុំចង់ផ្តោតចំណាប់អារម្មណ៍របស់ខ្ញុំជុំវិញការដកស្រង់ពាក្យសម្តីបីដែលខ្ញុំបានចាប់ផ្តើម ដោយផ្តើមជាមួយនឹងការពិនិត្យមើលឡើងវិញលើជីវិតរបស់យើងជាមួយគ្នា នៅពេលដែលពិភពលោកនេះបានបន្តរងការប៉ះពាល់ដោយការរាតត្បាតពីជំងឺ COVID និងការរត់ប្រណាំង។ បន្ទាប់មក និយាយអំពីយើងទាំងអស់គ្នាក្នុងនាមជាពួកជំនុំ ហើយបន្ទាប់មក ដោយការចែករំលែកផ្ទាល់ខ្លួន។ ការសង្ឃឹមរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងសុន្ទរកថានេះ គឺការផ្តល់នូវក្របខណ្ឌដើម្បីបន្តកិច្ចការដែលបានចាប់ផ្តើមតាំងពីពេលសន្និបាតកាលពីលើកមុន ហើយជាការពិត គឺតាំងពីច្រើនឆ្នាំមុន ហើយជាចុងក្រោយ គឺការចែករំលែកផ្ទាល់ខ្លួនអំពីកិច្ចការរបស់ខ្ញុំ ការសោកស្តាយ ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការសង្ឃឹមសម្រាប់ថ្ងៃខាងមុខ។

ក្នុងពិភពលោកទាំងមូល យើងហាក់ដូចជាកំពុងស្ថិតនៅក្នុងភាពច្របូកច្របល់។ ការតក់ស្លុតរបស់ពិភពលោកគឺមើលឃើញយ៉ាងច្បាស់ ហើយការបែកបាក់របស់យើងគឺមើលឃើញយ៉ាងជាក់ស្តែង។ មានមាត់ជ្រោះជាច្រើនទៀតសម្រាប់រឿងគ្រប់យ៉ាងនិងមនុស្សគ្រប់គ្នា។ ការរាតត្បាតជំងឺបានបង្ហាញឲ្យឃើញអំពីគម្លាតដ៏ធំនៅក្នុងពិភពលោករបស់យើង។ វីរុសបានធ្វើឲ្យយើងប្រឈមមុខ និងទទួលយកការពិត ទោះយើងចង់ឬមិនចង់ក៏ដោយថា យើងជាគ្រួសារមនុស្សមួយនៅលើភពផែនដីដ៏ដូចដែលកំពុង

វិលជុំវិញនេះ ហើយក្នុងពេលដែលនិន្នាការមនុស្សយើងគឺចង់ព័ទ្ធរបង ព្រំដែន ខណ្ឌសីម៉ា វីរុសបានរំលឹកយើងថា វាមិនគោរពលើនិន្នាការណាមួយទេ។

ខ្ញុំត្រូវតែនិយាយអំពីភាពអាប់អួរនៃស្ថានភាព ដោយគិតថាវីរុសនឹងធ្វើតាមចេតនារបស់វា ដោយសារវានៅក្នុងព្រំដែនរបស់វា ហើយមិនប៉ះពាល់ដល់ស្ថានភាពបន្ទាប់ទេ ឬអ្វីដែលជាការសំខាន់សម្រាប់ពិភពលោកឡើយ បានបំភ្លឺឲ្យឃើញអំពីរបៀបដែលថាយើងពិតជាអាចស្រូបទទួលយកបានប៉ុនណា។

ប្រទេសនានាបានគិតនិងធ្វើដូចគ្នា។ ការពិតគឺថា វីរុសមិនខ្វល់ទេ - មិនខ្វល់អំពីពូជសាសន៍ មិនខ្វល់អំពីប្រទេស មិនខ្វល់អំពីគណបក្ស មិនខ្វល់អំពីជំនឿ - មិនខ្វល់ទាំងអស់។ ប្រសិនបើពិតជាមានខណៈពេលណាមួយនៅក្នុងជីវិតដែល "យើងនៅក្នុងស្ថានភាពនេះជាមួយគ្នា" នេះគឺជាស្ថានភាពនោះហើយ។ យ៉ាងហោចណាស់យើងអាចនិយាយបានថា វាមិនដល់ថ្នាក់ជាការឆ្លើយតបរួមដែលមានភាពហួសហេតុទេ ឬជាអ្វីដែលផ្តល់ខ្ញុំនូវផាសុកភាពច្រើនឡើយ។

ជាការពិតណាស់ ក្នុងនាមជាពួកជំនុំ គម្លាតដូចគ្នាទាំងនោះមួយចំនួន មិនទាន់បានរំលេចឲ្យឃើញនៅឡើយទេ ដោយវីរុស និងដោយការសម្លាប់លោកចច ផ្លយ។ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយកាលពីឆ្នាំមុន ក្នុងនាមជាពួកជំនុំ យើងក្នុងនាមជាគ្រីស្ទានម្នាក់ៗ ដែលនៅតែជាមនុស្ស ពុំមានការលើកលែងពីរឿងនេះទេ។ យើងមានចំណុចជាច្រើនដែលត្រូវប្រោសលោះ និងត្រូវជួសជុល ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន។ អ្វីដែលជំនឿរបស់យើងធ្វើ អ្វីដែលជំនឿរបស់ខ្ញុំធ្វើ គឺត្រូវផ្តល់មកខ្ញុំនូវសេចក្តីសង្ឃឹម និងការបញ្ជាក់ថារឿងនេះគឺអាចទៅរួច។ ខ្ញុំមិនអាចលះបង់រឿងនេះចោលបានទេ។

កាលពីឆ្នាំមុន នៅក្នុងសន្និបាទនេះ ដោយសារមានសាក្សីក្លាហាន និងភាពងាយរងគ្រោះនៃក្រុមពណ៌សម្បុរយើង អ្នកបានរួមគ្នាតាំងចិត្តជួយដល់ពួកយើង ក្នុងនាមជាពួកជំនុំ ចាប់ផ្តើមធ្វើការផ្លាស់ប្តូរ។ សកម្មភាពនោះគឺមានភាពក្លាហាន ប៉ុន្តែបានកន្លងហួសអស់ពេលជាយូរ ហើយដូចអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយនៅពេលនោះ និយាយជាច្រើនដង ហើយក៏ចង់និយាយទៀត ដើម្បីបញ្ចប់ យើងទើបតែបានបញ្ចប់វាតាមវិធីងាយស្រួលបំផុត។

ការពិតគឺ ពួកជំនុំតែងសម្រេចបានជាច្រើនដូចដែលយើងសម្រេចបានកាលពីឆ្នាំមុននៅក្នុងសន្និបាតនេះដែរ ដោយបានចុះហត្ថលេខាលើសេចក្តីសម្រេចដែលថ្លែងថា រាល់កិច្ចការត្រឹមត្រូវទាំងអស់ ឬភាគច្រើន

ហើយបានចង្អុលមកយើង និងថែមទាំងបានហៅមកយើងដើម្បីអនុម័តលើសេចក្តីសម្រេចទាំងនោះ។ ប៉ុន្តែជាញឹកញាប់ នោះជាចំណុចដួលរលំកើតឡើង។ នេះជាកន្លែងដែលកិច្ចការឈប់ដំណើរការ។

កាលពីឆ្នាំមុននេះគឺជាការសាកល្បងតាមច្រើនរបៀប ប៉ុន្តែការសាកល្បងថាតើយើង ក្នុងនាមជា Diocese of Olympia អាចបោះជំហានបន្ទាប់ ដោយមិនធ្លាក់ទៅក្នុងលំនាំធម្មតាឬទេ។

អនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំរៀបរាប់ចំណុចខ្លះៗថា ទោះជាយើងប្រឈមមុខនឹងចំណុចទាំងអស់នេះក៏ដោយ ក៏យើងសម្រេចបានលទ្ធផលនេះកាលពីឆ្នាំមុន។ មុនពេលខ្ញុំចូលនិយាយជាក់លាក់ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់និយាយទៅអ្នកទាំងអស់គ្នាថា ហើយសូមពាំនាំទៅសមាជិកក្នុងស្រុករបស់អ្នកវិញ សូមអរគុណ សូមអរគុណ សូមអរគុណចំពោះរបៀបដ៏អស្ចារ្យដែលអ្នកបានរួមរួម ធ្វើការជាមួយគ្នា រៀនសូត្រជាមួយគ្នា រីកចម្រើនជាមួយគ្នា ហើយក្នុងករណីជាច្រើន បានប្រើការអត់ធ្មត់យ៉ាងច្រើន និងយកអាសារគ្នានៅពេលយើងជួបប្រទះនឹងតថភាពថ្មីនេះ។

បណ្តាអ្នកដឹកនាំបានបន្ថយពន្លឺ ហើយចាប់ផ្តើមធ្វើកិច្ចការសម្រាប់ពួកជំនុំតាមពីររបៀប។ នេះជាឆ្នាំដែលយើងបានសង្ឃឹមថានឹងបញ្ចប់ស្ថានភាពនេះ ហើយទោះយ៉ាងណា ជាថ្មីម្តងទៀត ខ្ញុំចង់និយាយតាមរយៈការបែងចែករបស់យើងថា យើងនៅតែត្រូវពុះពារដើម្បីបិទសករាជនៃជំងឺរាតត្បាតនេះ។

កាលពីពីរឆ្នាំមុន តើយើងធ្លាប់ស្រមៃទេថា គ្នាយើងប៉ុន្មាននាក់នៅពេលនេះ ដែលដឹងយ៉ាងប្រាកដថាវាមានន័យដូចម្តេចនៅពេលយើងនិយាយថា "អ្នកនៅតែត្រូវបានគេបិទសំឡេង!"

កាលពីពីរឆ្នាំមុន ខ្ញុំមិនអាចរៀបចំការប្រជុំផ្ទាល់ខ្លួនតាម Zoom បានទេ។ ខ្ញុំអាចជាប្រធាននាយកក្រុមហ៊ុននៅថ្ងៃនេះ ដូចដែលអ្នកទាំងអស់គ្នាអាចធ្វើបានដែរ!

ខណៈពេលដែលយើងងើបចេញពីជំងឺរាតត្បាត ពេលវេលាដ៏លំបាកគឺនៅខាងមុខយើងនៅឡើយ ដោយហេតុថា យើងមិនមែនគ្រាន់តែធ្វើការថ្វាយបង្គំនិម្មិតទេ តែត្រូវធ្វើតាមវិធីនិម្មិតផង និងផ្ទាល់មុខផង ហើយយើងកំពុងធ្វើដូច្នេះ ដូចជាមនុស្សគ្រប់គ្នាដែរ។ គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមយើងគឺនៅដដែលទេ ក្រោយពីពេលនេះ។

អ្នកដឹកនាំទាំងឡាយកំពុងនឿយហត់យ៉ាងខ្លាំង។ ការស់នៅដោយឆ្លងកាត់ស្ថានភាពដូច្នេះ គឺមានភាពនឿយហត់។ ទោះយ៉ាងណា នៅពេលនេះ វាផ្តល់នូវការបំផុសគំនិតយ៉ាងខ្លាំងពេលមើលឃើញអ្នក និងពួកយើងបន្សាំជីវិត។

នេះជាកិច្ចការខ្លះៗដែលយើងបានធ្វើយ៉ាងល្អ ក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងតថភាពថ្មីនេះ។

- ក្នុងនាមជាពួកជំនុំ យើងដឹងអំពីរឿងនេះ និងបានផ្តោតលើសុខុមាលភាពផ្នែកវិញ្ញាណ។ យើងធ្វើដូច្នេះ តាមរយៈការវះកាត់ ការព្យាបាលឡើងវិញលើសុខុមាលភាព និងការផ្តល់ផ្សេងទៀត ដោយវិធីនិម្មិត ឬវិធីផ្សេងទៀត។ យើងនឹងបន្តការផ្តោតយកចិត្តទុកដាក់នោះនៅឆ្នាំក្រោយផងដែរ។
- យើងបានប្រើចំណុចទាក់ទងនិម្មិតថ្មីដើម្បីបម្រើដល់អ្នកដឹកនាំទាំងឡាយ និងអ្នកដឹកនាំផ្នែកវិញ្ញាណតាមវិធីទាំងពីរ ដែលយើងមិនដែលអាចបម្រើបានកាលពីមុនមក - ផាសុកភាពផ្នែកវិញ្ញាណសម្រាប់វិបប៊ីណាអ្នកដឹកនាំ ថ្ងៃបណ្តុះបណ្តាល vestry/BC ការធ្វើវីដេអូសម្រាប់ការផ្លាស់ទីចូលជាដើម ធនធានគម្រោងសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍធុរកិច្ច។ កិច្ចការទាំងនេះ និងកិច្ចការដូច្នេះជាច្រើនទៀត គឺជាការផ្តល់ជូនថ្មី និងមានប្រសិទ្ធភាពដែលកំពុងជួយយើងដើម្បីធ្វើឲ្យមានស្តង់ដារសម្រាប់ការអនុវត្តរបស់អ្នកដឹកនាំ និងការរំពឹងទុកនៅក្នុងចំណោមពួកជំនុំយើងទាំងមូល។
- យើងបានសាកល្បងមហាវិទ្យាល័យកូនកាត់សម្រាប់កម្មវិធីអភិវឌ្ឍពួកជំនុំ ដែលមានដំណើរការយ៉ាងល្អ និងអាចកែលម្អនិងផ្លាស់ប្តូររបៀបដែលកម្មវិធី CCD នេះត្រូវបានផ្តល់ជូនទូទាំងពួកជំនុំ និងការតែងតាំងរបស់យើង។ ក្នុងពេលដែលមានការរាតត្បាតជំងឺនេះ CCD បានបន្តលូតលាស់ និងពង្រីកទូទាំងពួកជំនុំអេពីស្កូប៉ាល់។
- យើងបានធ្វើការជាមួយគ្នាជាមួយនឹង Circles of Color សម្រាប់ One Service for Turtle Island ហើយបានចាប់ផ្តើមការសន្ទនាសំខាន់ៗអំពីរបៀបអនុវត្តការថ្វាយបង្គំពីក្រុមជនជាតិភាគតិច និងវប្បធម៌ផ្សេងទៀតដោយមិនមានការធ្វើអស្សាមិករ។
- ខ្ញុំបានឃើញថាយើងទាំងអស់គ្នាកំពុងរៀនសូត្រជំនាញថ្មីៗនៅក្នុងការភ្ជាប់បែបនិម្មិត ហើយថា កាន់តែបន្សាំបានល្អអំពីរបៀបត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការប្រែប្រួលនេះ បើធៀបនឹងកាលពីលើកមុន។ យើងមានចិត្តអន្ទះសារនិងការបារម្ភតិចជាងមុន អំពីការដោះស្រាយបញ្ហានៅក្នុងឆ្នាំនេះ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកក៏ដូច្នេះដែរ។ អ្នកទាំងអស់គ្នាគួរតែមានមោទនភាពយ៉ាងខ្លាំងចំពោះខ្លួនឯង។ អ្នកបានបន្សាំខ្លួន យើងបានបន្សាំខ្លួន។

ខ្ញុំពិតជាចង់និយាយថា សូមអរគុណ សូមអរគុណ សូមអរគុណដល់អ្នកទាំងអស់គ្នា សមាជិក បុព្វជិត សមាជិកចាស់ក្មេង នៅទីប្រជុំជននិងនៅទីជនបទ អ្នកមកពីកន្លែងតូចធំ គ្រប់ទីកន្លែងក្នុងពួកជំនុំទាំងអស់។ ខ្ញុំសូមអរគុណចំពោះការច្នៃប្រឌិត នវានុវត្ត ការខិតខំ ការសង្ឃឹម សមត្ថភាពមើលឃើញឱកាសវិជ្ជមាន នៅក្នុងពេលលំបាកនិងប៉ះពាល់ខ្លាំងបំផុត ក្នុងការធ្វើជាសមាជិកក្រុមជំនុំនៅក្នុងអនុស្សាវរីយថ្មីៗនេះ។

> "God only knows the price that you pay (មានតែព្រះប៉ុណ្ណោះដែលដឹងតម្លៃដែលអ្នកបង់ថ្លៃ) សម្រាប់មនុស្សដែលអ្នកបង្កការឈឺចាប់នៅតាមផ្លូវ" – "មានតែព្រះប៉ុណ្ណោះដែលដឹង" ចន ប្រាញ

> "ដូច្នេះ បើកាលណាអ្នកនាំយកតង្វាយមកដល់អាសនៈ ហើយនៅទីនោះអ្នកនឹកឃើញថា បងប្អូនណាមានហេតុអ្វីទាស់នឹងអ្នក នោះត្រូវទុកតង្វាយរបស់អ្នកនៅមុខអាសនៈ ហើយទៅរកជានឹងបងប្អូនជាមុនសិន រួចសឹមមកថ្វាយតង្វាយអ្នកចុះ" - ម៉ាថាយ 5:23-24

> "មុនពេលមនុស្សត្រូវបានព្យាបាល គាត់ត្រូវទទួលស្គាល់ជំងឺរបស់គាត់សិន។ មុនពេលមនុស្សម្នាក់រកឃើញពន្លឺ គាត់ត្រូវតែដឹងអំពីភាពងងឹតរបស់គាត់ផ្ទាល់សិន។ ហើយមុនពេលមនុស្សត្រូវបានអភ័យទោស គាត់ត្រូវសារភាពអំពីអំពើបាបរបស់គាត់សិន។"– *The Yom Kippur Confessional*

ខ្ញុំសូមទទួលស្គាល់និងថ្លែងឡើងវិញនៅថ្ងៃនេះថា គោលដៅចម្បងរបស់យើងក្នុងនាមជាការិយាល័យប៊ីស្សបគឺការបម្រើដល់អ្នក និងបំពាក់ដល់អ្នក ព្រមទាំងហៅអ្នកឲ្យធ្វើជារាងកាយនៃព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងពិភពលោក ហើយនោះជាមូលហេតុដែលយើងត្រូវធ្វើ - រួមទាំងការងារដែលមិនងាយស្រួល ជុំវិញការរើសអើងពូជសាសន៍ ដែលជាដំណាក់កាលចម្បងនៅខណៈពេលនេះ។ ពួកជំនុំគឺជាកន្លែងត្រឹមត្រូវសម្រាប់យើងរៀនសូត្រសម្រាប់ការមិនមានជាសុកភាព និងរៀនស្រលាញ់គ្នាក្នុងចំណោមមនុស្សដែលមានភាពខុសប្លែកពីយើង និងរៀនកែប្រែចិត្តតាមរបៀបដែលមានឥទ្ធិពលល្អ។ ខ្ញុំតែងគិតនិងនិយាយថា ប្រសិនបើយើង ពួកជំនុំ រាងកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទមិនអាចធ្វើដូច្នេះបានទេ ខ្ញុំមិនដឹងថានរណាអាចធ្វើបានទេ។ ហើយតើយើងជានរណាពិតប្រាកដ ប្រសិនបើយើងមិនអាចធ្វើដូច្នេះបាន? ប្រសិនបើយើងមិនអាចធ្វើជាគំរូលើកិច្ចការនេះបានទេ នំប៉័ងនិងប័ររបស់យើង

ដែលយើងគិតថាយើងមានភាពពេញលេញបរិបូរណ៍នោះ យើងអាប់ឱនហើយ។ នេះត្រូវតែជាពេលនៃប្រវត្តិសាស្ត្រដែលយើងត្រូវនិយាយ រស់នៅ និងធ្វើតាមពាក្យសម្តីដែលយើងអះអាងថាជាការពិត។

ក្នុងនាមជាបុគ្គលិក និងជាការិយាល័យប៊ីស្សប ខ្ញុំចង់និយាយថា ការលុបបំបាត់ការរើសអើងលើពួកជំនុំ និងក្នុងពិភពលោក គឺជាការប៉ងប្រាថ្នា សេចក្តីសង្ឃឹម គោលដៅដែលបានកំណត់តាំងពីយូរលង់មកហើយមុនពេលសន្និបាតលើកមុន ប៉ុន្តែដូចដែលវាបានធ្វើយ៉ាងច្រើនចំពោះពិភពលោក ការសម្លាប់លោក ចច ផ្លយ បានអង្រួនសាកលលោកយើង អង្រួនពួកជំនុំ ហើយការឆ្លើយតបកន្លងមក និងកង្វះខាតរបស់យើងបានបើកភ្នែករបស់យើង ហើយនៅពេលយើងនិយាយពាក្យថារបស់យើង បុគ្គលិកយើង របស់ខ្ញុំ នៅក្នុងគ្រប់ស្ថានភាពពិតទាំងអស់ថា កិច្ចការរបស់យើងគឺមិនពេញលេញ ហើយសំខាន់ជាងនេះទៀត ថាមានមនុស្សជាច្រើននៅគ្រប់ច្រកល្ហកនៃពួកជំនុំដែលប៉ះពាល់មិនត្រឹមតែដោយសារការប្រកាន់ពូជសាសន៍នៅក្នុងពិភពលោក ប៉ុន្តែក៏នៅក្នុងចំណោមពួកជំនុំ និងដោយខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ខ្លួន ក្នុងនាមជាប៊ីស្សប។

និយាយឲ្យខ្លី BIPOC របស់យើងមនុស្សជាទីស្រលាញ់ដែលរងការឈឺចាប់ដោយការរើសអើសពូជសាសន៍នៅក្នុងស្ថាប័នមកលើពួកជំនុំ Diocese of Olympia មិនបានទុកចិត្តលើការដឹកនាំពួកជំនុំឲ្យបំពេញកិច្ចការនេះដោយស្មោះត្រង់ទេ ដោយសារតែភាពស្មុគស្មាញដែលយើងធ្វើការសម្រេចចិត្តនៅក្នុងការដឹកនាំដែលបង្កការឈឺចាប់ដល់សមាជិក BIPOC នៃរាងកាយរបស់យើង។

យើងនឹងឮពាក់នេះនិយាយពីរឬបីដងនៅថ្ងៃនេះ នៅក្នុងសុន្ទរកថារបស់ខ្ញុំ ដែលមិនមែនជាចេតនារបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំជឿថា វាមានឥទ្ធិពល ហើយយើងក៏ត្រូវតែជឿ ទទួលស្គាល់ និងចាប់ផ្តើមទទួលការប្រោសលោះសម្រាប់វា។

ហើយប្រសិនបើមានប្រធានបទមួយនៅថ្ងៃនេះ ដែលអាចជារឿងនោះ ឬយ៉ាងហោចណាស់ជាផ្នែកមួយដ៏ធំនៃរឿងនោះ។ យើងត្រូវតែឈប់ជាប់គាំងនៅក្នុងភាពស្រណុកស្រួលនៃចេតនារបស់យើង ហើយបើកភ្នែករបស់យើងដែលខ្វាក់ចំពោះផលប៉ះពាល់របស់យើង។ នៅទីបញ្ចប់ ចេតនាគឺមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ ហើយគឺគ្រាន់តែជាក្របខណ្ឌការងារ ការប៉ងប្រាថ្នា សេចក្តីសង្ឃឹម គោលដៅ។ ក្នុងអារម្មណ៍មួយ អ្នកអាចនឹងនិយាយថាពួកជំនុំនេះបានផ្តល់នូវចេតនាពិតប្រាកដនៅក្នុងសន្និបាតលើកមុនរបស់យើង។ ផលប៉ះពាល់គឺមិនទាន់មើលឃើញនៅឡើយ។ នោះជាការងារកំពុងអនុវត្តបន្ត ហើយមានច្រើនទៀតវែងឆ្ងាយទៀត ច្រើនជាងអ្វីដែលបានធ្វើរួចហើយ ហើយនៅត្រូវធ្វើបន្តទៀត។

យើងអាចនឹងពិនិត្យមើលថយក្រោយទៅលើប្រវត្តិសាស្ត្រ ហើយនិយាយថា យើងបានធ្វើកិច្ចការនោះរួចហើយ ជាពិសេស ដាក់ពាក្យនោះចុះ ម្តងហើយម្តងទៀត ហើយទោះយ៉ាងណា យើងមិនឆ្លងកាត់វាបានឡើយ ហើយយើងកម្រប្រថុយឆ្លងកាត់បញ្ហាពិត ផលប៉ះពាល់នៃការសម្រេចចិត្តរបស់យើង សកម្មភាពរបស់យើង និងជាញឹកញាប់ ការមិនយកចិត្តទុកដាក់ ឬការមិនធ្វើសកម្មភាពរបស់យើង។

សញ្ញាប្រឆាំងខ្លាំងបំផុតមួយ ដែលខ្ញុំមើលឃើញ កាលពីឆ្នាំមុន គឺជាអ្វីមួយដែលខ្ញុំមើលឃើញគេនិយាយថា៖

> "ចច ផ្លយ មិនមែនជាការហៅដាស់ទេ ការហៅដូច្នេះបានកើតឡើងតាំងពីឆ្នាំ 1619 ប៉ុន្តែគេចេះតែចុចប៊ូតុងបិទសំឡេងទៅវិញ។"

ចំពោះខ្ញុំ នេះគឺសរុបទាំងអស់ហើយ។ ពាក្យថា "អ្នកទាំងអស់គ្នា" នៅលើសញ្ញានោះគឺជាមនុស្សស្បែកសវប្បធម៌ដែលមានទ្រង់ទ្រាយធំ ខ្ញុំ។ ប៊ូតុងបិទសំឡេងគឺបង្កើតឡើងដោយចេតនា មានភាពស្មុគ រ៉ាវហាប្រហោងក្នុង ហើយថែមទាំងជាសកម្មភាពដែលធ្វើឡើងដើម្បីច្រានថយក្រោយ។ យើងត្រូវតែបន្តទៅមុខដើម្បីបង្កើតផលជះ។ យើងត្រូវតែឈប់ព្យាយាមបញ្ចប់ការបញ្ចាំងនិងការពិតពីអតីតកាល ហើយផ្ទុយទៅវិញ យើងត្រូវទទួលស្គាល់វា ស៊ើបអង្កេតអំពីវា ហើយប្រហែលជាត្រូវសុំទោសដើម្បីវា។

យើងត្រូវតែអនុញ្ញាតឲ្យសំឡេងដាស់បន្លឺឡើង ហើយក្រោកឡើងដោយក្លាហាន មើលទៅលើផលជះ និងតស៊ូជំរុញដើម្បីវាយប៊ូតុងបិទសំឡេង។

សម្រាប់ចំណែករបស់យើង ក្រោយពីសន្និបាតលើកមុន និងសំឡឹងមើលទៅមុខនៅឆ្នាំនេះ បុគ្គលិកការិយាល័យប៊ីស្សបបានយល់ព្រមដូចតទៅ៖

1. កំណត់អាទិភាពការបញ្ចប់ការរងគ្រោះ និងការថែទាំផ្នែកគង្វាលដល់មនុស្សដែលរងការប្រកាន់ពូជសាសន៍នៅក្នុងពួកជំនុំ។
2. ធ្វើជាគំរូនៃវប្បធម៌៖
    a. ការទទួលស្គាល់កំហុសយើង
    b. សុំទោសនៅពេលយើងធ្វើខុស ធ្វើមិនសមរម្យ បរាជ័យ ឬជំពប់ និង

   c. ប្រាស្រ័យទាក់ទងអំពីអ្វីជាការផ្លាស់ប្តូរអាកប្បកិរិយា ឬគោលនយោបាយថ្មី ឬទម្រង់ការដែលយើងអនុម័ត។ មិនត្រឹមតែសុំទោសទេ តែយើងក៏ត្រូវមានផែនការបញ្ឈប់វាកុំឲ្យកើតឡើងទៀត។
3. ផ្តល់ឱកាសរៀនសូត្រនិងធនធាននៅក្នុងវិស័យ
   a. សមត្ថភាពអន្តរវប្បធម៌
   b. ការប្រកាន់ពូជសាសន៍ ការប្រឆាំងការប្រកាន់ពូជសាសន៍ ការតតាំងនឹងការប្រកាន់ពូជសាសន៍
   c. ការបម្រើផ្នែកជនជាតិភាគតិច និងពហុវប្បធម៌។

កាលពីឆ្នាំមុន សន្និបាតនេះត្រូវបានបង្ហាញនូវសេចក្តីសម្រេចគន្លឹះប្រាំដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះ។ អ្នកបានគាំទ្រសេចក្តីសម្រេចនោះយ៉ាងពេញទំហឹង ហើយក្នុងឆ្នាំនេះ បុគ្គលិករបស់យើង ដោយបានធ្វើការជាមួយក្រុមនេះ និងក្រុមផ្សេងទៀតក្នុងចំណោមអ្នកដឹកនាំទូទាំងពួកជំនុំ បានយកសេចក្តីសម្រេចនេះជាធំ ហើយខ្ញុំបាននិយាយចំណុចនេះខ្លះរួចហើយ ប៉ុន្តែលើសពីនេះ សមាជិកនៃក្រុមក៏បានថ្លែងអំពីចំណុចនេះ ទាំងអំពីអ្វីដែលបានធ្វើរួច និងអ្វីដែលត្រូវអនុវត្តបន្ត នៅក្នុងវីដេអូដែលយើងបានឃើញកាលពីម្សិលម៉ិញ។ ទាំងនេះជាចេតនានៃសន្និបាតនេះ និងរបៀបដែលយើងចាប់ផ្តើមពិនិត្យមើល និងធ្វើផែនការដោយប្រុងប្រយ័ត្នសម្រាប់ផលជះ ហើយយើងកំពុងសង្ឃឹមថានឹងមានផលជះវិជ្ជមាន ជាជាងផលជះដែលមើលមិនឃើញ និងអវិជ្ជមាន។

ក្រុមនេះ ប្រហែលជាធ្វើបានយ៉ាងលឿន តាមបទពិសោធន៍របស់ខ្ញុំនៅសន្និបាត បានចែករំលែកយ៉ាងក្លាហាន និងយ៉ាងល្អអំពីគ្រោះថ្នាក់ដែលពួកគេធ្លាប់បានជួបប្រទះនៅក្នុងដៃនៃពួកជំនុំនេះ នៅក្នុងដៃរបស់មនុស្សភាគច្រើន ដែលពួកគេនៅក្នុងពួកជំនុំនេះ នៅក្នុងដៃនៃបុគ្គលិករបស់យើង នៅក្នុងដៃការិយាល័យរបស់ខ្ញុំ និងខ្ញុំផ្ទាល់។ សម្រាប់អ្នកដែលនៅមើលនៅលើវេបសាយរបស់យើង ខ្ញុំជឿ និងខ្ញុំលើកទឹកចិត្តអ្នកទាំងអស់គ្នា ពេលត្រលប់ទៅវិញ បន្ទាប់ពីសន្និបាតនេះ សូមស្តាប់ឡើងវិញ ម្តងហើយម្តងទៀត។

នៅក្នុងឆ្នាំមុន ការិយាល័យរបស់ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមពិភាក្សាជាមួយក្រុមអំពីលទ្ធភាពនៃការជួលមុខតំណែងបុគ្គលិកដើម្បីធ្វើការជាមួយនឹងវិស័យនេះ។ ក្រុមបានបង្កើតបរិយាយការងាររបស់ ផ្នែកបម្រើពហុវប្បធម៌ និងការបំប្លែងសហគមន៍ និង ជំនួយការកម្មវិធី។

ថវិកាដែលបានស្នើ ដែលអ្នកបានអនុម័តកាលពីម្សិលមិញ គឺរឹងមាំ និងច្រើនជាងមុន ដោយសារសេចក្ដីត្រូវការលើចំណុចនេះ ហើយខ្ញុំហៅវាថាជាការវិនិយោគចាំបាច់ ដែលយើងជឿថា ត្រូវតែធ្វើឡើងនៅពេលនេះ ហើយនឹងបង្កើនក្នុងថវិកាឆ្នាំ 2021 ចំនួន 8% ហើយរួមបញ្ចូលនូវការងារពេញម៉ោងសម្រាប់ជំនួយការកម្មវិធី និងកាណុង។ កាណុងនោះនឹងមានអ្នកបម្រើការរួមគ្នាជាមួយនឹងក្រុម ហើយជាសេនាធិការរបស់បុគ្គលិកប៊ីស្សប។ បច្ចុប្បន្ន គណៈកម្មការស្រាវជ្រាវ ដោយមានការណែនាំពីក្រុម និងមានការតែងតាំងដោយរូបខ្ញុំ កំពុងធ្វើការដើម្បីបំពេញមុខតំណែងកាណុងនេះ។

ដោយហេតុថាកាណុងរបស់អារីយែន ដេវីសុនធម្មតាពេញចិត្តនឹងការនិយាយ ហើយនៅពេលនាងនិយាយការពិតដូច្នោះ "កិច្ចការនេះឆ្ពោះទៅមុខយ៉ាងលឿនដោយការទុកចិត្ត។"

> "God only knows the price that you pay (មានតែព្រះប៉ុណ្ណោះដែលដឹងតម្លៃដែលអ្នកបង់ថ្លៃ) សម្រាប់មនុស្សដែលអ្នកបង្កការឈឺចាប់នៅតាមផ្លូវ" – "មានតែព្រះប៉ុណ្ណោះដែលដឹង" ចន ប្រាញ
>
> "ដូច្នេះ បើកាលណាអ្នកនាំយកតង្វាយមកដល់អាសនៈ ហើយនៅទីនោះអ្នកនឹកឃើញថា បងប្អូនណាមានហេតុអ្វីទាស់នឹងអ្នក នោះត្រូវទុកតង្វាយរបស់អ្នកនៅមុខអាសនៈ ហើយទៅរកជានឹងបងប្អូនជាមុនសិន រួចសឹមមកថ្វាយតង្វាយអ្នកចុះ" - ម៉ាថាយ 5:23-24
>
> "មុនពេលមនុស្សត្រូវបានព្យាបាល គាត់ត្រូវទទួលស្គាល់ជំងឺរបស់គាត់សិន។ មុនពេលមនុស្សម្នាក់រកឃើញពន្លឺ គាត់ត្រូវតែដឹងអំពីភាពងងឹតរបស់គាត់ផ្ទាល់សិន។ ហើយមុនពេលមនុស្សត្រូវបានអភ័យទោស គាត់ត្រូវសារភាពអំពីអំពើបាបរបស់គាត់សិន។"– *The Yom Kippur Confessional*

ជាចុងក្រោយ នៅថ្ងៃនេះ ខ្ញុំចង់និយាយអំពីកិច្ចការផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំអំពីឆ្នាំមុន។ ពួកយើងជាច្រើនដែលជាបុគ្គលិកមានពរជ័យដោយឆ្នាំនេះ យើងទទួលបានការបណ្ដុះបណ្ដាលអំពីវិធីសាស្ត្រដោយបញ្ច្រាបចូលនូវស្ត្រីនៅក្នុងអន្តរវិស័យ សម្រាប់ការដឹកនាំដោយមិនមានការបង្ខិតបង្ខំ។ នៅពេលខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងកិច្ចការនោះដោយមានការភ័យខ្លាចខ្លះៗ ហើយអ្នកខ្លះនឹងមានអារម្មណ៍ដូច្នោះដែរ ហើយប្រសិនបើមាន ហើយប្រសិនបើអ្នកពិតជាចង់ធ្វើកិច្ចការដូច្នោះ ហើយប្រសិនបើមានការស្ទាក់ស្ទើរចិត្តងឿងឆ្ងល់ថាតើការសិក្សាអំពីភាពជាស្ត្រីមានការពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការនេះឬទេ ខ្ញុំអាចនិយាយបានថា វាជាបទពិសោធន៍ដ៏ធំបំផុតមួយ

នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ នៅពេលដែលអ្នកមានការលំបាកក្នុងការធ្វើកិច្ចការដូច្នោះ សូមចងចាំថា ប្រសិនបើអ្នកភ័យ បារម្ភ មិនប្រាកដក្នុងចិត្ត មិនមានស្មារតីនឹងនរ មានន័យថា អ្នកកំពុងធ្វើកិច្ចការនោះយ៉ាងជ្រៅ និងចាំបាច់ ហើយខ្ញុំក៏មានអារម្មណ៍ដូច្នោះដែរនៅឆ្នាំនេះ។

គ្រូបង្វឹករបស់យើង ឃីមបើលី ចច គឺអស្ចារ្យណាស់ ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកដឹងថា តាមរយៈការសិក្សា និងការបង្វឹក និងការអាននេះ ជាពិសេសទ្រឹស្តីនិងសំណេរអំពីស្ត្រីស្បែកខ្មៅ ហើយការប្រឈមចំពោះមុខខ្ញុំ ខ្ញុំបានភ្ញាក់ខ្លួនទៅធ្វើអ្វីមួយដែលប្រហែលជាបានធ្វើឲ្យអ្នកទាំងអស់គ្នា យ៉ាងហោចណាស់ពាក់កណ្តាលស្តាប់ខ្ញុំដោយភ្ញាក់ផ្អើល និងភ្នែកសំឡឹងទៅឋានសួគ៌ ហើយនិយាយថា ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើវាយូរប៉ុណ្ណាហើយ? ឬប្រហែលជា ប្រសិនបើអ្នកមានចិត្តល្អ អ្នកគិតដោយញញឹមថា វាដល់ពេលហើយ! ហើយខ្ញុំយល់អំពីអារម្មណ៍នេះ ប៉ុន្តែការបង្ហាញការពិតគឺដូច្នេះ។

ដោយសារតែអំណាចរបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងមុខតំណែងនេះ ដោយសារតែពណ៌សរបស់ខ្ញុំ ដោយសារតែភាពជាបុរសរបស់ខ្ញុំ ដោយសារតែឯកសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំ ដោយសារតែខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងវប្បធម៌ទ្រង់ទ្រាយធំនៅក្នុងប្រទេសនេះ និងពិភពលោក ដោយសារតែរឿងទាំងអស់នេះ មនុស្សណា នរណាដែលធ្វើកិច្ចការជាមួយខ្ញុំ មានការងារផ្លូវចិត្តកាន់តែច្រើនដែលពួកគេត្រូវតែធ្វើ ដើម្បីស្ថិតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងនោះ។ អ្វីដែលមាននៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំបន្ទាប់ពីធ្វើការទាំងប្រាំបួនខែនេះក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល គឺជាការងារផ្លូវចិត្តជាច្រើន ដែលខ្ញុំបានបង្កឡើង និងកំពុងដាក់ទុនលើវា។ តើវាជាចេតនាឬទេ? តាមពិតទៅ វាមិនដូច្នោះរហូតទេ ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយដោយស្មោះ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបង្កឲ្យរឿងនេះកើតឡើង ទោះបីជាខ្ញុំមិននិយាយអំពីវាក៏ដោយ ហើយខ្ញុំបានធ្វើដូច្នោះ ធ្វើវាដោយមិនសូវបានល្អទេ ហើយមិនសូវមានប្រយោជន៍សម្រាប់តួនាទី និងមុខតំណែងរបស់ខ្ញុំទេ។

គ្រប់ផ្លូវដែលខ្ញុំគិត ខ្ញុំផ្ទាល់ខ្លួនមើលឃើញយ៉ាងច្បាស់ ភាពខ្វាក់របស់ខ្ញុំបានខិតមករកខ្ញុំកាន់តែឆ្ងាយ។ ការងារផ្លូវចិត្តដែលខ្ញុំបានបង្កឡើងសម្រាប់មនុស្សជាច្រើននាក់ គឺជាអ្វីមួយដែលខ្ញុំត្រូវតែធ្វើ ទទួលការប្រោសលោះ និងសង្ឃឹមថាជួសជុល កែប្រែចំពោះខ្លួនខ្ញុំសម្រាប់ពេលអនាគត។

នៅក្នុងឆ្នាំមុន ខ្ញុំត្រូវបានអញ្ជើញឲ្យចូលទៅសន្ទនាផ្ទាល់មុខជាមួយនឹង រ៉េវ រ៉ាឆែល ថេប៊ើ ហាមីលថុន និងខាណុន ជែរី ស្សីហ្គាគី ដើម្បីចាប់ផ្តើមការងារលំបាកនិងរយៈពេលវែងសម្រាប់កសាងទំនុកចិត្តឡើងវិញ។ ពួកគេទាំងពីរនាក់ក្លាហាន និងសណ្តោសប្រណីខ្លាំងណាស់នៅក្នុងការសន្ទនានោះ ហើយខ្ញុំសូម

អរគុណពួកគេជាសាធារណៈចំពោះកិច្ចការនេះ។ នៅក្នុងការពិភាក្សានោះ ខ្ញុំបានរៀនសូត្រអំពីផលប៉ះពាល់របស់ខ្ញុំចំពោះពួកគេ អ្វីដែលជាសកម្មភាពរបស់ខ្ញុំកាលពីមុន ពាក្យសម្ដីរបស់ខ្ញុំ ភាពអសកម្មរបស់ខ្ញុំ និងក្នុងករណីជាច្រើន អំពីចេតនារបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំដឹងច្បាស់ថា ខ្ញុំមិនរៀនសូត្រទាំងអស់ទេ នៅសល់ចំណុចជាច្រើនទៀត។ ប៉ុន្តែជាពិសេសពីខាណុន ស្សីហ្គាគី ដែលមានភាពក្លាហានក្នុងការចែករំលែកបទពិសោធន៍របស់ខ្ញុំនៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូងនៃការបម្រើក្នុងការិយាយល័យប៊ីស្សបរបស់ខ្ញុំ។ ទោះខ្ញុំមិនមានចេតនាបង្កការរងគ្រោះ វាជាផលជះមួយ។ ឥឡូវ ខ្ញុំដឹងរឿងនោះ ហើយខ្ញុំទទួលស្គាល់វា។ ទោះជាវាពិបាកខ្លាំងសម្រាប់ខាណុន ស្សីហ្គាគី ក្នុងការជឿរឿងនេះ ទោះយើងមានគំនិតខុសគ្នាលើការងារខាងមុខខ្លះ ខ្ញុំមិនដែលសង្ស័យលើការលះបង់របស់គាត់ ការប្ដេជ្ញាចិត្តរបស់គាត់ ភាពជាសាវ័ករបស់គាត់ចំពោះព្រះគ្រីស្ទ និងកិត្តិយសទាំងអស់របស់គាត់ទេ។ នោះជាមូលហេតុដែលខ្ញុំហៅគាត់ថាជាខាណុនកិត្តិយស។ គាត់គឺជាគំរូដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់កិត្តិយសដូច្នោះ។

ទោះយ៉ាងណា ពាក្យសម្ដីផ្ទាល់របស់ខាណុន ស្សីហ្គាគី គាត់បានពណ៌នាការប្រព្រឹត្តរបស់ខ្ញុំចំពោះគាត់ និងអំពីអ្នកដទៃជុំវិញគាត់ គឺសាហាវនិងបំពាន។ វាពិបាកនឹងស្ដាប់។ ដូចខ្ញុំបាននិយាយ នោះមិនមែនជាចេតនារបស់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថា វាជាផលជះ។ ដូច្នេះ ថ្ងៃនេះ មុននឹងខ្ញុំហៅអ្នក ខ្ញុំសុំទោសជាសាធារណៈចំពោះខាណុន ស្សីហ្គាគីចំពោះការឈឺចាប់ដែលគាត់បានទទួលដោយដៃរបស់ខ្ញុំ។

ជាមួយនឹងការសុំទោសនេះ ខ្ញុំមិនរំពឹងការអភ័យទោសទេ ឬថា អតីតកាលនឹងនៅតែត្រូវពិនិត្យ និងស៊ើបអង្កេតយ៉ាងស៊ីជម្រៅ។

ខ្ញុំសង្ស័យថាខ្ញុំនៅមានការសុំទោសជាច្រើនទៀតដែលត្រូវធ្វើ ត្រូវជួសជុលជាច្រើនទៀត។ ខ្ញុំសង្ស័យថាកំហុសខ្លះនឹងមិនអាចជួសជុលបានទេ។

ខ្ញុំជំពាក់ការសុំទោសចំពោះ រេវ រ៉ាជែល ថាប៊ើ ហាមីលថុនផងដែរ ហើយនាងបានចាប់ផ្ដើមការងារដ៏ល្អរួចហើយក្នុងការចែករំលែកជាមួយខ្ញុំនូវផលជះរបស់ខ្ញុំចំពោះនាង ការងារផ្លូវចិត្តដែលខ្ញុំបណ្ដាលឲ្យមានចំពោះនាង។ កិច្ចការនោះនៅតែបន្ត។

នេះជាកិច្ចការរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំគិតថាវាក៏ជាកិច្ចការរបស់អ្នកដែរ ហើយក្នុងនាមជាមនុស្សមិនទាន់ចេះដឹងជ្រៅជ្រះនៅឡើយ ខ្ញុំនឹងខំធ្វើវា ទោះយ៉ាងណា ខ្ញុំនឹងជំរុញឲ្យអ្នកធ្វើវាដែរ។ ដោយហេតុនោះសន្និបាតយុំ គឺពួ គឺត្រឹមត្រូវយ៉ាងខ្លាំង។

> "មុនពេលមនុស្សត្រូវបានព្យាបាល គាត់ត្រូវទទួលស្គាល់ជំងឺរបស់គាត់សិន។ មុនពេលមនុស្សម្នាក់រកឃើញពន្លឺ គាត់ត្រូវតែដឹងអំពីភាពងងឹតរបស់គាត់ផ្ទាល់សិន។"

កិច្ចការនេះមិនងាយស្រួលទេ។ កិច្ចការនៅខាងមុខក៏មិនស្រួលដែរ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថា វាជាផ្លូវតែមួយគត់ប្រសិនបើយើងចង់ឲ្យចក្ខុវិស័យនៃសហគមន៍ជាទីស្រឡាញ់របស់យើងក្លាយទៅជាការពិត។ វាធ្វើឱ្យខ្ញុំឈឺចាប់ដែលត្រូវនិយាយរឿងនេះដល់អ្នក ប៉ុន្តែខ្ញុំពិតជាបានតាំងចិត្ត និងបានចូលទៅក្នុងផ្លូវនេះរួចហើយ វានឹងពិបាក ប៉ុន្តែដើម្បីធ្វើកិច្ចការនេះបានសម្រាប់ពួកជំនុំ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវតែប្តេជ្ញាចំពោះកិច្ចការនេះ។ ហើយវាប្រហែលជាកិច្ចការដែលខ្ញុំអាចធ្វើជាមួយអ្នក នៅក្បែរនឹងអ្នក ហើយវាអាចជាកិច្ចការដែលយើងនឹងយល់ឃើញថា អាចធ្វើបានល្អជាង ប្រសិនបើមិនយល់អំពីរូបភាពរួម។ កិច្ចការទាំងអស់នោះគឺនៅតែត្រូវពិភាក្សានៅឡើយ។
ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ យើងមិនអាចបាត់បង់កម្លាំងនេះខណៈពេលនេះឡើយ នេះជាឱកាសដែលមិនត្រូវចុចប៊ូតុងបិទសំឡេង។

រឿងមួយក្នុងចំណោមរឿងទាំងឡាយអំពីការក្លាយខ្លួនមកជាប៊ីស្សបនៅក្នុងពួកជំនុំ គឺថាពុំមានសៀវភៅណែនាំអំពីការបណ្តុះបណ្តាលពិតប្រាកដឡើយ។
ខ្ញុំចងចាំអំពីការមកទីនេះនិងការមានអារម្មណ៍ថាបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងទឹកទន្លេដែលមានទឹកហូរខ្លាំង ទាំងដែលខ្ញុំបានត្រដរខ្យល់ដើម្បីដកដង្ហើម ព្យាយាមឱ្យក្បាលរបស់ខ្ញុំឲ្យផុតពីទឹក ព្យាយាមឲ្យផុតពីសេចក្តីស្លាប់ និងនៅក្នុងមាគ៌ាដឹកនាំដែលក្រអឺតក្រទមដ៏គួរឲ្យអស់សំណើចរបស់ខ្ញុំក្នុងការព្យាយាមរកមើលសុវត្ថិភាពដ៏អស្ចារ្យជាមួយគ្នាក្នុងការធ្វើបែបនេះ។

ការប្រៀបធៀបធ្លាក់ចុះ ដោយសារតែការធ្លាក់ចូលទៅក្នុងទន្លេដែលមានទឹកហូរខ្លាំង និងព្យាយាមរក្សាក្បាលឲ្យផុតពីទឹកស្ទើរមិនបាន នោះពុំមែនជាកន្លែងស្ងប់ ស្រួល និងប្រមូលផ្តុំទេ។ វាគឺជាការធ្វើជាសប្បាយចិត្ត ហើយខ្ញុំពូកែធ្វើដូច្នោះ។ ពេលខ្លះគឺវាចាំបាច់ ចំពោះអ្នកដឹកនាំល្អដែលមិនត្រូវមានចិត្តអន្ទះសារត្រូវនៅជា

មួយគ្នា ត្រូវស្ងប់ចិត្តនៅក្នុងស្ថានភាពលំបាក ប៉ុន្តែជំនាញដូចគ្នានោះអាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដោយចេតនា ឬគ្មានចេតនា សម្រាប់បំណងល្អ និងអាក្រក់។ ខ្ញុំបានធ្វើទាំងពីរ។

ខ្ញុំមិនមែនជាមនុស្សដដែល ហើយក៏មិនមែនជាប៊ីស្សបដដែលដែរ ដែលឆ្លើយការហៅរបស់អ្នកកាលពីជាង 14 ឆ្នាំកន្លងទៅ ប៉ុន្តែខ្ញុំជាម្ចាស់នៃ 14 ឆ្នាំនោះ ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំសាងកំហុសជាច្រើនអំឡុងពេលនោះ។ ក្នុងនាមជាមនុស្ស ខ្ញុំដឹងច្បាស់ថា ខ្ញុំនឹងធ្វើកំហុសជាច្រើនទៀត។

ខ្ញុំមិនប្រាកដថាខ្ញុំនឹងអាចរកវិធីដើម្បីបញ្ឈប់ការកសាងកំហុសទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្ញុំជឿ គឺថា យើងអាចស្វែងយល់ពីរបៀបបន្ធូរបន្ថយកំហុស របៀបធ្វើគ្រប់គ្រងកំហុស របៀបប្រោសលោះកំហុស និងរបៀបធ្វើឲ្យការពុះពារចំពោះកំហុសក្លាយទៅជាស្រួលជាងមុនបន្តិច ហើយមិនសូវខំប្រឹងផ្នែកផ្លូវចិត្តពេកចំពោះនរណាដែលយើងជួបប្រទះ ហើយខ្ញុំប្តេជ្ញាចិត្តកិច្ចការទាំងនេះ នៅទីនេះជាមួយអ្នក ឬនរណាម្នាក់ដែលខ្ញុំដើរជាមួយនាពេលអនាគត។

ខ្ញុំនិយាយនេះមិនមែនជាការដោះសារ ឬជាការសង្ឃឹមក្នុងការទទួលបានការអនុញ្ញាតទេ។ ខ្ញុំក៏មិនសមនឹងទទួលបានដែរ។ ខ្ញុំនិយាយនៅទីនេះដោយស្មោះត្រង់ និងដើម្បីចែករំលែកជាមួយអ្នកបន្តិចបន្តួចអំពីកិច្ចការ និងការប្រឈមផ្ទាល់ខ្លួន ដែលនៅចំពោះមុខខ្ញុំនៅក្នុងក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងខ្លាំងដែលអ្នកនឹងមានផងដែរ។

កាលពីឆ្នាំមុន នៅក្នុងសន្និបាតនេះ ពេលដែលយើងបានអនុម័តសេចក្តីសម្រេចធំៗជាច្រើន ខ្ញុំបានរំឭកអ្នក ហើយខ្ញុំត្រូវនិយាយថាខ្ញុំបានប្រៀនប្រដៅខ្លួនឯងក្នុងនាមជាគ្រូគង្វាលថា នេះជាផ្នែក ងាយស្រួល។ ការអនុម័តលើសេចក្តីសម្រេច ការនិយាយជាពាក្យសម្តី ការដាក់ចេញផែនការនិងគោលដៅ និងសូម្បីតែចក្ខុវិស័យនៃសហគមន៍ជាទីស្រលាញ់ ប៉ុន្តែផ្នែកដែលពិបាកគឺនៅចំពោះមុខយើងនៅឡើយ ហើយផ្នែកដែលពិបាកបំផុតគឺយើងមិនទាន់ជួបនៅឡើយ។

កិច្ចការនោះបានចាប់ផ្តើមដោយព្រះពររួចហើយ ប៉ុន្តែយើងមានផ្លូវវែងឆ្ងាយតទៅទៀត ហើយថ្ងៃនេះខ្ញុំឈរនៅពីមុខអ្នក ដើម្បីទទួលស្គាល់ថា ខ្ញុំមានផ្លូវវែងឆ្ងាយតទៅទៀត។

ដូច្នេះ នៅឆ្នាំនេះ វាគឺជាពេលវេលាទទួលយកក្តីសង្ឃឹម ចក្ខុវិស័យ បំណងប្រាថ្នារបស់យើងសម្រាប់សហគមន៍ទីស្រឡាញ់ និងចាប់ផ្តើមខិតខំធ្វើការក្នុងការស្តារទំនុកចិត្តឡើងវិញដែលនឹងអាចចាំបាច់ខ្លាំង

ដើម្បីធ្វើឱ្យរឿងនោះក្លាយទៅជាការពិត។ តើយើងអាចនឹងសម្រេចបានបែបនោះដែរឬទេ? ខ្ញុំពិតជាមិនដឹងពិតមែន។ ដូច្នេះរឿងជាច្រើនត្រូវធ្លាក់នៅនឹងកន្លែង ដែលរឿងជាច្រើននោះនៅតែត្រូវកែតម្រូវ ទទួលស្គាល់ និងអត់ទោស។ អ្វីដែលខ្ញុំដឹងនិងជឿគឺថា កិច្ចការនេះត្រូវចាប់ផ្តើមធ្វើយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ នៅក្នុងមូលដ្ឋាន នៅក្នុងស្ថានភាពរបស់អ្នក ហើយបន្ទាប់មកទីបំផុត នៅក្នុងចិត្តម្នាក់ៗ។

កាលពីឆ្នាំមុនយើងបានតតាំងជាមួយគ្នា ពោលគឺការជំរុញឱ្យចុចប៊ូតុងបិទសំឡេង។ ការហៅជាស់កំពុងតែនៅរោទ៍នៅឡើយ។ ការរោទ៍កាន់តែយូរ ការល្បួងកាន់តែមានច្រើន កាន់តែពិបាកទ្រាំ កាន់តែមានការល្បួង ឱ្យចុចប៊ូតុងបិទសំឡេងដើម្បីត្រឡប់ទៅស្ងប់វិញ និងរង់ចាំខណៈពេលដ៏អាក្រក់មួយទៀត ដែលនាំឱ្យយើងទៅឆ្ងាយម្តងទៀត ប៉ុន្តែមិនឆ្ងាយជាងមុនទេ។

ចូរយើងតតាំង។ ទុកឱ្យវារោទិ៍។ កុំចុចបិទសំឡេង។

នៅក្នុងការពិភាក្សាដែលនឹងគោរពតាមសុន្ទរកថា ថ្ងៃនេះថា ជាមូលហេតុត្រឹមត្រូវដែលយើងកំពុងធ្វើ នៅដែលពេលយើងកំពុងស្នើសុំអ្នកនៅតាមមូលដ្ឋានដោយមានគណៈប្រតិភូរបស់អ្នកចូលរួមក្នុងប្រធានបទនេះ។ អ្នកអាចនឹងលើកឡើងសំណួរទាំងនេះ។

នៅក្នុងការសង្ឃឹមនៃការរំកិលកាន់តែជិតឆ្ពោះទៅរកការបង្រួបបង្រួម និងការក្លាយជាសហគមន៍ជាទីស្រលាញ់របស់ព្រះយេស៊ូ៖

- តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីខ្លះជាមួយគ្នាក្នុងនាមជាក្រុមសាសនិក ដើម្បីដេញដោលនិងសារភាពអំពើបាបពីអតីតកាល និងកាត់បន្ថយការមិនទុកចិត្ត និងមន្ទិលសង្ស័យ?
- តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីខ្លះដោយផ្ទាល់នៅក្នុងជីវិតខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នក និងអនុវត្តដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីអំពើបាបផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក និងកសាងទំនាក់ទំនងឡើងវិញ?
- តើអ្នកនឹងជួយក្រុមសាសនិករបស់អ្នកឱ្យធន់នឹងការជំរុញឱ្យចុចប៊ូតុងបិទសំឡេងយ៉ាងដូចម្តេច?
- តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីខ្លះជាមួយគ្នាក្នុងបរិបទនៅតាមមូលដ្ឋានរបស់អ្នក ក្នុងការចាប់ផ្តើមកិច្ចការនៃការដេញដោលអតីតកាល ការសារភាពអំពើបាបក្នុងអតីតកាល ដើម្បីប្រាប់ឱ្យដឹងឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបានចំពោះការមិនទុកចិត្តនិងមន្ទិលសង្ស័យ ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចរំកិលកាន់តែជិតទៅរកការបង្រួបបង្រួម និងសហគមន៍ជាទីស្រលាញ់?

- ហើយតើអ្នកផ្ទាល់ខ្លួននឹងធ្វើអ្វី នៅក្នុងព្រលឹងផ្ទាល់របស់អ្នក ដើម្បីធ្វើដូច្នោះដែរ?

"God only knows the price that you pay (មានតែព្រះប៉ុណ្ណោះដែលដឹងតម្លៃដែលអ្នកបង់ថ្លៃ) សម្រាប់មនុស្សដែលអ្នកបង្កការឈឺចាប់នៅតាមផ្លូវ" – "មានតែព្រះប៉ុណ្ណោះដែលដឹង" ចន ប្រាញ

"ដូច្នេះ បើកាលណាអ្នកនាំយកតង្វាយមកដល់អាសនៈ ហើយនៅទីនោះអ្នកនឹកឃើញថា បងប្អូនណាមានហេតុអ្វីទាស់នឹងអ្នក នោះត្រូវទុកតង្វាយរបស់អ្នកនៅមុខអាសនៈ ហើយទៅរកជានឹងបងប្អូនជាមុនសិន រួចសឹមមកថ្វាយតង្វាយអ្នកចុះ" - ម៉ាថាយ 5:23-24

"មុនពេលមនុស្សត្រូវបានព្យាបាល គាត់ត្រូវទទួលស្គាល់ជំងឺរបស់គាត់សិន។ មុនពេលមនុស្សម្នាក់រកឃើញពន្លឺ គាត់ត្រូវតែដឹងអំពីភាពងងឹតរបស់គាត់ផ្ទាល់សិន។ ហើយមុនពេលមនុស្សត្រូវបានអភ័យទោស គាត់ត្រូវសារភាពអំពីអំពើបាបរបស់គាត់សិន។ យើងសារភាពអំពីអំពើបាបរបស់យើង និងអំពើបាបរបស់មិត្តភក្តិយើងដែលយើងទទួលខុសត្រូវ ចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក។ ព្យាបាលយើងមកចុះអាដូណៃ ហើយដឹកនាំយើងឆ្លងកាត់ភាពងងឹតទៅរកពន្លឺផង។"– *សន្និបាតសុំ គីពួ*

អាម៉ែន។ អាម៉ែន។